

Sygn. akt XII Co 5237/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) z ograniczoną odpowiedzialnością

przeciwko A. O.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Michała Adamowskiego w sprawie Km 3360/14, tj. na pkt 5 postanowienia z dnia 12 listopada 2020 r. w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania egzekucyjnego

postanawia:

1. oddalić skargę,
2. stwierdzić brak podstaw do czynności nadzorczych w trybie art. 759 § 2 kpc.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

UZASADNIENIE

Wierzyciel wniósł skargą na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Michała Adamowskiego w sprawie Km 3360/14, tj. na pkt 5 postanowienia z dnia 12 listopada 2020 r. w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania egzekucyjnego, domagając się uchylenia ww. punktu i ustalenia kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami, umorzenie postępowania wg przepisów obowiązujących w dniu 04 kwietnia 2018 r. i zasądzenia kosztów postępowania skargowego.

W uzasadnieniu skargi wskazano, iż komornik prowadził postępowanie opieszale i zakończył postępowania niezgodnie z przepisami kpc. Wg wierzyciela złożył on do komornika w dniu 04.12.2018 r. wniosek u umorzenie postępowania, czego komornik niezasadnie nie zrealizował. Ponadto zarzucono komornikowi błędne ustalenie opłaty egzekucyjnej w oparciu o art. 29 ust.1 ustawy o kosztach komorniczych oraz błędne ustalenie wydatków poniesionych przez KSR Adamowskiego w sprawie w kwocie 96,57 zł.

W odpowiedzi komornik wskazał, iż to brak działań ze strony wierzyciela przyczynił się do tak długotrwałego postępowania. Pan komornik wskazał, iż wielokrotnie wzywał wierzyciela do zwrotu nienależnie pobranej kwoty a przekazanej już po śmierci dłużnika, co było niezbędnym do pełnego rozliczenia postępowania i jego zakończenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Postępowanie egzekucyjne wszczęto w 2014 r. Następnie w dniu 04.04.2017 r. komornik postanowieniem zawiesił postępowanie z uwagi na zgon dłużnika. W toku czynności egzekucyjnych jednak już po zgonie dłużnika, który miał miejsce w dniu 28.02.2017 r., przekazano na rzecz wierzyciela 15,80 zł (w dniu 17.03.2017 r.). Komornik sądowy wielokrotnie wyzwał wierzyciela do zwrotu ww. kwoty, na to ten nie odpowiadał albo wskazywał, iż w jego opinii nie ma żadnych kwot przez niego nienależnie pobranych - (pisma KSR z 04.04.2017 r. 13.06.2018 r., 09.01.2019 r., 13.02.2019 r., 02.08.2019 r., 30.08.2019 r., 08.05.2020 r.; pisma wierzyciela 01.08.2018 r., 04.12.2018 r. (wniosek o zwrot tytułu wykonawczego), 24.01.2019 r., 27.04.2020 r., 23.06.2020 r.).

W związku ze zwrotem przez wierzyciela wspomnianej kwoty dopiero w 2020 r. komornik wydał postanowienie o zakończeniu postępowania egzekucyjnego.

Na wezwanie sądu komornik złożył wykaz czynności podjętych w toku egzekucji, w tym korespondencji wysyłanej do wierzyciela i innych podmiotów z podaniem kosztów przesyłek a zamykających się kwotą 96,57 zł.

Sąd po analizie akt km oraz przywołanego zestawienia czynności w sprawie km 3360/14 doszedł do przekonania, iż komornikowi nie można postawić zarzutu tak opieszałości w działaniu, czy też działania niezgodnego z przepisami.

W ocenie sądu komornik właściwie zastosował postawę prawną zakończenia postępowania tj. art. 823 kpc zgodnie z którym: Postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszono postępowania. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, a w razie zawieszenia postępowania - od ustania przyczyny zawieszenia. Przepis ten ma zastosowanie do spraw wszczętych a niezakończonych przed jego uchyceniem z dniem 08.09.2016 r. Natomiast zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy o kosztach komorniczych z dnia 28.02.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 770). Do postępowań, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 29 i art. 30 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zaś art. 29 ust. 1 mówi, iż: 1. W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela albo na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, wierzyciela obciąża opłata stosunkowa w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Jeżeli jednak wierzyciel wykaże, że przyczyna umorzenia postępowania egzekucyjnego wiąże się ze spełnieniem świadczenia przez dłużnika w terminie miesiąca od dnia doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji albo z zawarciem w tym terminie porozumienia między wierzycielem a dłużnikiem dotyczącego sposobu lub terminu spełnienia świadczenia, opłata ta obciąża dłużnika. Jeżeli spełnienie świadczenia lub zawarcie porozumienia z wierzycielem nastąpiło po upływie miesiąca od dnia doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, obciąża go opłata w wysokości 10% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Z uwagi na lukę prawną tutejszy sąd w drodze analogii stosuje do umorzenia postępowania na podstawie art. 823 kpc rozwiązania zawarte w ustawie o kosztach komorniczych i umorzenia postępowania na podstawie art. 824 ust. 1 pkt 4 kpc. Nota bene komornik w postanowieniu z dnia 12.11.2020 r. błędnie wskazał, iż umorzył postępowania na podstawie art. 823 kpc, podczas gdy umorzenie nastąpiło z mocy prawa. Niemniej błąd ten nie wpływa na merytoryczną oprawność rozstrzygnięcia.

Do zakończenia postępowania i wydania wierzycielowi tytułu wykonawczego koniecznym było rozliczenie tak kosztów postępowania jak i kwot pobranych od dłużnika i przekazanych wierzycielowi. Powyższe niemożliwe było bez dokonania przez wierzyciela zwrotu kwoty 15,80 zł Powyższe wynika tego, iż komornik zwracając tytuł wykonawczy wierzycielowi w sprawie, w której nie wyegzekwowano całości zobowiązania musi nanieść na nim wzmiankę o wysokości kwot ściągniętych i przekazanych wierzycielowi zgodnie z przepisami prawa. (Vide Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia szczegółowych zasad prowadzenia biurowości, rachunkowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych z dnia 18 grudnia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 2517) - § 27 pkt 5 W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego, w którym doszło do częściowego zaspokojenia wierzyciela, komornik, zwracając tytuł wykonawczy sporządzony w postaci papierowej, nanosi na nim wzmiankę o wyniku egzekucji, której wzór stanowi załącznik nr 16 do rozporządzenia. Ponadto komornik w sposób trwały łączy z tytułem

wykonawczym poświadczony przez siebie aktualny odpis karty rozliczeniowej.) Taką kwotą nie było przekazana suma już po śmierci dłużnika, gdyż z datą jego zgonu postępowanie należało zawiesić.

Z akt sprawy jasno wynika opieszałość w działaniach po stronie wierzyciela. Bezcelowa polemika, a czasem jej brak, z komornikiem doprowadziły do zaistniałego stanu rzeczy. To znaczy, do tego, iż mimo zawieszenia postępowania w 2017 r. niemożliwym było wydanie stosownego postanowienia w przedmiocie stwierdzenia umorzenia postępowania przed nowelizacją przepisów kpc i ustawy o kosztach komorniczych wchodzącą w życie w dniu 01.01.2019 r.

Nawet jeśli pismo wierzyciela z dnia 4.12.2018 r. traktować jako wniosek o umorzenie postępowania (w ocenie sądu nie można do za takowe uznać, bowiem jest jedynie wnioskiem o zwrot tytułu) to nie było on możliwy do realizacji z uwagi na brak zwrotu środków przez wierzyciela. Podkreślenia wymaga fakt, iż wierzyciel jest profesjonalistą, jeśli chodzi o obrót i windykację długów, od którego można i trzeba oczekiwać dbania o swe interesy w sposób profesjonalny. Nic nie stało na przeszkodzie, aby dokonać zwrotu środków już w 2017 r. Wówczas zapewne doszłoby do zakończenia postępowania jeszcze w 2018 r. i wierzyciel nie byłby obciążony kosztami na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych.

Sądowi znane jest orzecznictwo sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego co do kwestii związanych z brakiem możliwości stosowania art. 29 w zw. z art. 52 ustawy o kosztach komorniczych do spraw, w których wniosek o umorzenie postępowania wpłynął do komornika sądowego przed 01.01.2019 r. tj. przed nowelizacją wspomnianych przepisów, (vide Wyrok Trybunału z dnia 1.12.2020 r. w sprawie P 6/19, uchwała Sadu Najwyższego z dnia 27.02.2020 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 62/19). Jednakże nie należy tracić z pola wwidzenia także art. 3 i 4 kpc art. 3 Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 4¹ kpc Z uprawnienia przewidzianego w przepisach postępowania stronom i uczestnikom postępowania nie wolno czynić użytku niezgodnego z celem, dla którego je ustanowiono (nadużycie prawa procesowego). Które to na mocy art. 13 §2 kpc mają zastosowanie w niniejszej sprawie a które to wierzyciel ewidentnie naruszył. Nie można bowiem inaczej zinterpretować ignorowania 6 z 7 wezwań komornik do zwrotu nienależnie otrzymanych środków. Jak wspomniano, gdyby wierzyciel zareagował na pierwsze wezwania sprawa nie musiałaby zapewne oprzeć się o Sąd i obciążać podatników.

Skoro dopiero w 2020 r. komornik otrzymał zwrot kwoty 15,08 zł to dopiero wówczas miał podstawy do tego aby zamknąć postępowanie w oparciu o art. 823 kpc, który ma zastosowanie do spraw wszczętych przed jego uchYLENIEM i musiał zastosować art. 29 ust. 1 w zw. z art. 52 ustawy o kosztach komorniczych i naliczyć opłatę minimalną, której mowa w art. 28 ww. ustawy wierzycielowi.

Wierzyciel bowiem nie podjął stosowanych czynności przez okres roku od daty zawieszenia postępowania.

Jak wspomniano nie znalazło też uzasadnienia kwestionowanie przez wierzyciela kwoty 96,57 zł tytułem wydatków poniesionych i rozliczonych przez komornika. Wydatki na korespondencję po dniu 04.04.2017 r. czyli zawieszeniu postępowania dotyczą głównie korespondencji z wierzycielem zmierzającej do zwrotu niesłusznie otrzymanej należności, zatem de facto zostały wygenerowane przez nierzetelne działania dłużnika. Jeszcze raz podkreślenia wymaga konieczność współdziałania komornika i wierzyciela, której w niniejszej sprawie po stronie wierzyciela zabrakło.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 1 sentencji nie znajdując też do podstaw do podjęcia czynności nadzorczych w trybie art. 759 § 2 kpc, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:

- wierzycielowi i pouczeniem o zażaleniu nr 8,
- dłużnikowi z pouczeniem o zażaleniu poprzez wywieszenie na tablicy sądu przez okres 30 dni,
- Komornikowi.

2. Zakreślić w rep. Co.

3. akta z wpływem lub z zpo za 50 dni.

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

SSR Marcin Kawecki